

РЕШЕНИЕ

№ 29089

гр. София, 20.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Ана Методиева

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **5254** по описа за **2026** година докладвано от съдия Ана Методиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на В. К. К., ЕГН [ЕГН], срещу Решение № 1055 от 26.03.2026 г., постановено по НАХД № 2420/2025 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), с което е изменен Електронен фиш серия К № 10185894, издаден от Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с който на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 4, вр. ал. 1, т. 4 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 800 лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, като санкцията е намалена на 400 лева с еурова равностойност 204,52 евро.

В касационната жалба се релевират доводи за неправилност на решението поради съществени нарушения на процесуалните правила и неправилно приложение на материалния закон. Касаторът поддържа, че въззивният съд не е допуснал искани от жалбоподателя доказателства и не е обсъдил всички негови възражения, с което е допуснал съществено процесуално нарушение. Оспорва извода на районния съд, че процесният електронен фиш отговаря на изискванията на чл. 189, ал. 4 ЗДвП, като се твърди, че в него липсва достатъчна конкретизация на нарушените законови разпоредби, поради което е ограничено правото на защита. Навежда възражения и относно начина на определяне на наказуемата скорост, като се поддържа, че неправилно е прието съответствие с чл. 16, ал. 5 от Наредба № 8121з-532/2015 г. на МВР. Оспорва и произнасянето относно разноските.

Прави искане за отмяна на обжалваното решение и на потвърдения с него електронен фиш.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XIX касационен състав, след като обсъди доводите на страните, събраните по делото доказателства и извърши служебна проверка по чл. 218, ал. 2 АПК, приема следното:

Касационната жалба е процесуално допустима – подадена е в законоустановения срок, от надлежна страна и срещу подлежащ на касационно обжалване съдебен акт.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

На 02.10.2024 г. в 13.34 ч. в [населено място] по [улица] до номер 2 с посока на движение от [улица] към [улица], с мобилна система за видеоконтрол „ARN CAM S1” с радар № 120cc9b е засечена скорост на движение на МПС марка и модел „Х. ЦРВ” с рег. [рег.номер на МПС] от 83 км/ч (след отчитане на допустимата грешка в полеви условия) при ограничение на скоростта от 50 км/ч за населено място. Автоматизираното техническо средство „ARN CAM S1” и по-конкретно радар № 120cc9b е преминало периодична техническа проверка на 20.06.2024 г.

Въз основа на тези данни, на основание чл. 189, ал. 4 е издаден Електронен фиш, серия К № 10185894 от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 4, вр. ал. 1, т. 4 ЗДвП на В. К. К. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 800,00 лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

Въз основа на така установеното от фактическа страна въззивният съд е приел от правна страна, че електронният фиш е издаден при спазване на изискванията на чл. 189, ал. 4 ЗДвП, съдържа всички нормативно установени реквизити и нарушението е установено с годно автоматизирано техническо средство. Приел е също, че правилно е определена наказуемата скорост, независимо от несъщественото нарушение при посочване на допустимата грешка при измерването, която не се е отразила на крайния резултат. Наред с това е приел, че след изменението на чл. 182 ЗДвП, обнародвано в ДВ, бр. 64/2025 г., е налице по-благоприятен закон по смисъла на чл. 3, ал. 2 ЗАНН, поради което електронният фиш следва да бъде изменен в санкционната му част чрез преквалификация от чл. 182, ал. 4 ЗДвП към основния състав на чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП и съответно намаляване на глобата от 800 на 400 лева.

Решението е правилно.

Правилно въззивният съд е приел, че при издаване на електронния фиш не са допуснати съществени процесуални нарушения. Разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП урежда специален ред за ангажиране на административнонаказателна отговорност при нарушения, установени чрез автоматизирани технически средства или системи, при които не се съставя акт за установяване на административно нарушение, а се издава електронен фиш. От съдържанието на процесния фиш се установява наличие на всички изискуеми реквизити – място, дата и час на нарушението, регистрационен номер на МПС, данни за собственика, описание на нарушението, нарушена правна норма и размер на санкцията. В тази връзка възраженията на касатора относно формалната незаконосъобразност на акта са неоснователни.

Неоснователни са и доводите относно негодността на използваното техническо средство. По делото са представени удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 17.09.5126 и Протокол за проверка № 086-СГ-ИСИС/20.06.2024 г., от които безспорно се установява, че системата ARN CAM S1, радар № 120cc9b, е технически изправна и годна за измерване към датата на нарушението. Съгласно протокола максимално допустимата грешка е ± 3 км/ч при скорости до 100 км/ч и $\pm 3\%$ при скорости над 100 км/ч.

От данните по административнонаказателната преписка се установява, че реално отчетената

скорост е 86 км/ч. В електронния фиш е отбелязано приспадане на толеранс от 3%, а наказуемата скорост е определена на 83 км/ч. Макар словесно да е посочен процентен толеранс, фактически е приспадната стойност от 3 км/ч, съответстваща на допустимата техническа грешка при скорости до 100 км/ч. Следователно е налице неточност в словесното обозначаване, която не е довела до неправилно определяне на наказуемата скорост и не представлява съществено процесуално нарушение.

По отношение на санкционната квалификация настоящият състав намира за правилен извода на въззивния съд, че административнонаказващият орган неправилно е приложил квалифицирания състав на повторност по чл. 182, ал. 4 ЗДвП. От една страна, от данните по преписката не се установява предходното нарушение да е идентично по правна квалификация с процесното, доколкото предходният електронен фиш е бил издаден за нарушение по чл. 182, ал. 1, т. 3 ЗДвП, което изключва наличие на материалноправните предпоставки за повторност в процесния случай. От друга страна, след изменението на закона, в сила от 07.09.2025 г., отпада по-тежката санкционна последица за повторност при този вид нарушение, поради което правилно е приложен по-благоприятният закон съгласно чл. 3, ал. 2 ЗАНН. Ето защо правилно въззивният съд е изменил електронния фиш, преквалифицирайки нарушението по основния състав на чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП и намалявайки глобата на предвидената за този вид нарушение - 204,52 евро. Неоснователно е и възражението относно присъдените разноски. Искането за присъждането им е своевременно направено пред въззивния съд преди приключване на устните състезания, а процесуалното представителство на ответника е осъществено чрез юрисконсулт, депозирал писмена защита.

С оглед изложеното настоящият съдебен състав приема, че въззивното решение е валидно, допустимо и правилно. Не се установяват касационните основания по чл. 348, ал. 1 НПК във връзка с чл. 63в ЗАНН, които да обосновават неговата отмяна.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд – София-град, XIX касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1055 от 26.03.2026 г., постановено по НАХД № 2420/2025 г. по описа на Софийски районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: